

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Újra zsong a Mókus csoport...

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2021. 09. 01. – 2021. 09. 09.

A projekt tervezett indító élménye: Nyári kalandok elmesélése, felidézése.

A projekt várható lezáró élménye: Nyáron gyűjtött kincsekől kiállítás rendezése.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: A jelek felismerése, felidézése és a nevek gyakorlása. A kapcsolatok újbóli kialakítása. Legyenek képesek teljes mondatokban megfogalmazni a nyári élményeiket. A gyerekek ismerjék fel a csoportszobában a változásokat. Egymásra való odafigyelés és a szabályok felidézése, újbóli megbeszélése. Balesetmegelőzés, balesetvédelem.

A projekt során megvalósítandó feladataink: A közös játékos tevékenységek során éljék át a játék örömeit. A társas kapcsolatok megerősítése. A másokkal való kapcsolat igényének alakítása. Társas magatartás erősítése viselkedési szabályokkal. A mese, vers által szerezzenek közösségi élményeket. Komplexen fejlődjön személyiségük és belső képi világuk.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Értelmi képességek - normákhoz, szabályokhoz, szokásokhoz való viszony fejlesztése. Társaskapcsolatok fejlesztése – együttműködés, szociális képességek, Anyanyelvi és verbális képességek fejlesztése.

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

<i>• Munka jellegű tevékenységek</i>	<i>• A festéshez használt ecsetek és tálak előkészítése, elmosása</i> <i>• Az új játékok rendeltetésszerű használatának megismerése</i>	
--------------------------------------	--	--

öntésének g

<i>Játék</i> <i>Játék feltételeinek biztosítása</i>	<i>• Ismerkedés a csoportszoba új játékaival</i> <i>• Közösségformáló játékok</i> <i>• Ajándékot hoztam neked (a játékvezető teátrálisan ajándékot készít, majd párbeszéddel átadja.</i> <i>- Szép Napot!</i>	
--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> • <i>(ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - Szép napot! - Hoztam neked ajándékot! - Köszönöm! - Tetszik? - Igen! - Tudod, mi ez? - Igen ez egy... mindig az a jó megoldás, amit az ajándékozott mond.) • Ölelőskőr (a játékegyeztető megöleli a szomszédját, aki továbbadja az ölelést.) • Helycsere (a gyerekek körben állnak, a játékegyeztető megkéri azt a gyereket, hogy: Keressen magának új helyet sétálva v. ugrálva stb...., aki ma segített egy társának valamiben v. segített otthon kijánni a szemetet!) • Tükrözés 	
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek</i> • <i>matematikai tapasztalatok, matematikai játékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • Szabad játék biztosítása • Nagycsoportosok lettünk – ismerkedés a nagycsoport fogalmával, mire kell felkészülni egy nagycsoportosnak, • Megszámoljuk hányan mennek iskolába és hányan maradnak még itt a Mókus csoportban. • Társak nevei és jelei felidézése. • Mennyit változtunk a nyáron? – a változások jelei (magasság, hajhossz, fogváltás stb.) • Nyári élmények meghallgatása – ki merre járt nyaralni. • Nyár során gyűjtött kincsek megmutatása, majd kiállítás rendezés a csoportszobában. • Matematikai tapasztalatszerzés: • Nevek és jelek egymáshoz rendelése • Mennyit változtunk a nyáron? – mennyit nőttek (magasság mérés), ki hány éves lett. • Számolás és halmazalkotás gyakorlása – fiúk, lányok, ballagók és nem ballagók, 	

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Magasságmérés – alacsonyabb, magasabb, egyforma fogalmak gyakorlása, helyes használata.</i> 	
<p><i>Verselés, mesélés</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>anyanyelvi játékok</i> • <i>beszélgető kör</i> • <i>drámajátékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Mese: Kányádi Sándor: Világgá ment a nyár</i> <i>Móricz Zsigmond: A török és a tehének</i> <p><i>Miért rövid a kakas farktolla? - csuvasz népmese (Járom az új váramat, 48 old.)</i> <i>Fésűs Éva: A bukfencező mókus</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Vers: Weöres Sándor: Kutyatár</i> <i>Weöres Sándor: Őszi erdő</i> <i>Csukás István: Dalocska</i> <i>Sarkady Sándor: Kár, kár, kár</i> • <i>Mondókák: Kezdődik az óvoda</i> <i>(Kezdődik az óvoda,</i> <i>hová indulsz Katica?</i> <i>Boltba vagy a piacra?</i> <i>Hova, Kata, mondd hova?</i> <i>Nem ide, és nem oda.</i> <i>Kezdődik az óvoda.)</i> • <i>Itt vagyok már valahára</i> <i>(Itt vagyok már valahára,</i> <i>Itt vagyok az óvodában.</i> <i>Igyekezem, szót fogadok,</i> <i>társaimmal elmulatok,</i> <i>S ha magamat jól viselem,</i> <i>a sok gyermek játszik velem.</i> <i>Óvó néni pedig szeret,</i> <i>s apám, anyám örül, nevet.)</i> 	

<p><i>Rajzolás,</i> <i>festés,</i> <i>mintázás,</i> <i>kézimunka</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Nyári élmények megrajzolása – szabad alkotás, ceruzával.</i> 	
--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> Papírhajó készítés – papírból és papírtányérból 	
--	---	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> a mindennapos testmozgás játéka, feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> Séta a környező erdőnkbe Játékos mindennapos testmozgás Szabad levegőn való mozgás biztosítása 	
---	--	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> Koszorú... - hangfelismerős játék Hej, vára, vára... - párválasztó (ism.) Fehérvári kapitány... - leánykérős játék Zenehallgatás: Vivaldi: Ősz Mondókák segítségével ritmusérzék fejlesztés 	
---	---	--

Kányádi Sándor: Világgá ment a nyár

Nyugtalanul aludt az éjszaka a nagy bükkfa. Nem is aludt jóformán, csak sóhajtozott. Alig várta, hogy megvirradjon, hogy szétnézhesen a tájon.

Hunyorogva nézett szembe a kelő nappal.

– Bikmakk, bikmakk! – ébredtek a mókusok is vígan ugrándozva.

Maga alá tekintett az öreg erdő. S hát mit kell látnia: csupa makk, frissen hullott bükkmakk az avar.

Annak örültek úgy a mókusok,

– Bikmakk, cseremakk, mogyoró! – ujjongták a mókusok,

S az öreg erdő látta, hogy magányos társa, a tölgy is, amott a tisztáson, tanácstalanul tekint körül.

– Mi történt, szomszéd? – szólt át a bükkerdő a tölgyfának,

– Világgá ment a nyár – felelte a tölgy helyett a mogyoróbokor.

– Világgá, világgá ment – sóhajtott most már a tölgy is.

S már látták is mindannyian a nyár lába nyomát végig a patak mentén húzódó hosszúkás réten.

Kikericcs virított mindenütt a nyár nyomán.

Füttyszót is hallottak, S látni vélték, mintha egy úrfi forma ugrált volna kikericcsről kikericcsre, de olyan könnyedén, hogy a finom szirmok meg se rezzenek alatta. Makkot, mogyorót csörgetve táncolt a falu felé.

Az ősz volt.

Bizonyára a diószüretre sietett.

Miért rövid a kakas farktolla?

Élt egyszer egy kakas. Nagyon szép volt a farka. Odament hozzá a páva.

– Kakas koma, a te farkad sokkal szebb, add kölcsön nekem, amíg elmegyek a lakodalomba!

– Ha farkod nélkül maradok, kinevetnek a tyúkok – felelt a kakas.

– Add ide, visszahozom neked a lagziból! – kérte a páva.

– Jól van, de pirkadat előtt itt légy! – mondta a kakas.

A páva fogta a farkát, és elsietett a lagziba. Beesteledett.

A tyúkok aludni tértek. A kakas is felült a rúdjára és elaludt. Éjjel közeledett. A kakas felébredt. A páva még nem jött vissza. „Ha énekelek, a hangom hallatára biztosan hazajön” – gondolta a kakas, és rázendített:

– Kukurikúú!

De a páva nem jött. A kakas kicsit várt, aztán újra elaludt és álmodt. Azt álmodta, hogy a páva jön hazafelé. Ahogy jött az úton, söröshordókon lépkedett és föltartotta a farkát. A kakas megint fölébredt és körülnézett. A páva még mindig nem volt otthon. Kint már pitymallott. A pávának nyoma sem volt. A kakas kétségbeesett. „Biztos megtámadta őt az ellenség. Még egyszer énekelek, hátha felfigyel” – gondolta, és éles hangon rázendített:

– Kukurikúú! Kukurikúúú!

Kint már megvirradt. A páva még akkor sem ért haza. Azóta nem is tudom, hányszor pirkad meg, de kakas még mindig a Nappal kel, és várja vissza a pávát... A páva meg tudja, mit csinál azóta is? Páváskodik. Közben meg mondogatja:

Cserebere, fogadom

Többet vissza nem adom

Még élek, enyim lesz,

Hóttom után tied lesz!

Fésűs Éva: A bukfencező mókus

Zörgő lábú szél osont át az erdei tisztáson. Egy fánál megállt, fázósan köhögött, panaszkodott:

– Elvesztettem a virágillatot!

Nedves, hűvös sóhajától tétován röpködni kezdtek a piros falevelek. Az aggódó, kicsi sündisznök, összenéztek, és szapora döcögéssel hordani kezdték rejtekhelyükre a derékaljnak valót.

– Ennek fele sem tréfa! – mordult fel Mackó bácsi, amikor észrevette, hogy a vadméhek bezárták orra előtt a mézecskes odút. – Itt az ideje, hogy összehívjam téli álomra készülődő népem a nagy, őszi számadásra!

A Kerekérdőben úgy szokás, hogy ősszel mindenki beszámol az erdő urának, Mackó bácsinak arról, menyit dolgozott és mi mindent gyűjtött a nyáron. Uhu bácsi szálkás ákombákomokkal feljegyzi ezeket az adatokat az erdő nagykönyvébe, és a legszorgalmasabbak nevét virágporból készült aranyfestékekkel írja be. Ez ám a nagy kitüntetés! Elmegy a híre fától fáig!

Ezért hát Mackó bácsi mindjárt kídoboltatta a farkálllyal egy bükkfa kopogós derekán, hogy mindenki sorakozzék fel a tisztáson, kezdődik a nagy számadás! A parancsra mindenki eleget tett.

Jött a hörcsög büszkén jelenteni, hogy hány pofára való gabonát gyűjtött. Borzék elmondták, hogy éjt nappallá téve hány cső kukoricát fuvaroztak haza. A méhek meg a hangyák sem szégyenkeztek, de nekik már amúgy is nagyon jó hírnevük volt. Mackó bácsi elégedetten nézte a szorgalmas népet, a serény mezei egereket, a fontoskodó sündisznököt.

-Remélem, nem lesz ínség a télen, még akkor sem, ha hosszúra szabják a hótakarót. Ugye, mókuskák?

A mókusnemzetség tagjai büszkén válaszoltak:

– Mindent megszereztünk, ami tőlünk tellett! -És sorolták sorra, hogy ki mennyi diót, mogyorót, áfonyát hordott össze; hogyan bélelte ki frissen gyűjtött mohával az otthonát és tömkölte be vele a repedéseket – egyszóval, hogy mennyi hasznos munkát végzett.

Csak egy kis mókus hallgatott nagy bölcsen a sor végén, azt remélve, hogy őt senki sem veszi észre: a kisi Mókus Péter. De nem volt szerencséje, mert Mackó bácsi hirtelen feléje fordult.

– Hát te...Halljuk, mit dolgoztál a nyáron? Nem vagy ölbeli gyerek!

Várakozó csend lett. Mindenki odanézett. A mókuska szeretett volna a föld alá süllyedni szegyenében, de a föld nem nyílt meg, és neki felelnie kellett. A sunyi róka, aki egy bokorból leste az egész gyülekezetet, odasúgta:

– Hazudj nekik valamit!

Mókus Péter is egy pillanatig erre gondolt, de aztán úgy érezte, hogyha most hazudna, hát soha többé nem tudna vidáman belenézni a patak tükrébe. Ezért inkább nagyot sóhajtott, és kibökte:

– Én egész nyáron játszottam és bukfenceztem!

– Feneketlen mézes bödön! – kiáltott Mackó bácsi. Mindenki felhördült a meglepetéstől, de legjobban a mókusnemzetség tagjai.

– Szégyent hoz ránc ez a haszontalan!

– Poroljátok ki a bundáját! – vicsorgott a hörcsög.

– Nem engedem! Nem hagyom! – ugrott oda Mókus mama, és magához ölelte a fiacskáját.

– Mi az, hogy nem hagyod? – Hallatszott innen is, onnan is. – Meg kell leckéztetni a naplopót!

Akkora zsisvaj kerekedett, hogy Mackó bácsi elbömbölte magát:

– Csend legyen!

Erre mindenki lejjebb vitte a hangját és ismét hallani lehetett, hogy zörög, kőhög az avarban az őszi szél. Mackó bácsi szigorúan nézett a rendbontó mókusra.

– Szóval azt mondd, hogy azért nem gyűjtöttél semmit a téltre, mert egész nyáron át bukfenceztél?

– Igenis Mackó bácsi, kérem -szepegett a kérdezett-, annyit, hogy szinte belefáradtam.

– Hallatlan – morajlott fel újra a megbotránkozás és egy idős borzasszonyosság, akinek a hátán már teljesen kikopott a bunda a sok fuvarozástól, hosszú orrát magasra tartotta: – Nahát, hogy mik vannak!... Bezzeg az én időmben!

– Bezzeg!...-Bezzeg! – bólogattak az erdei egerek, Mackó bácsi megvakarta a füle tövét.

– Akárhogy is vesszük, kölyök, te súlyosan megsértetted az erdei törvényt, amely kimondja, hogy minden valamirevaló mókusnak gyűjtenie kell a télre. Aki ezt elmulasztja, mehet száműzetésbe a nyírfaerdőbe, ahol se odú, se mogyoró!

Mókus Petinél eltörött a mécses.

– Mackó bácsi, ne tessek engem elkergetni! Igazán nem értem rá gyűjteni!

A róka, aki az előbb még föllentésre unszolta, most szolgálatkészen előugrott.

– Nagyon helyes! A bűnös bűnhődjék! Majd én megmutatom az utat a nyírfaerdőbe!

Mókus mama a kötényébe temette az arcát, a többiek pedig hangosan jajveszékéltek: -Ilyen szégyen! Még ilyen szégyent!

Már úgy látszott, hogy Mackó bácsi csakugyan nem tágít, amikor egy kis puha bundás, egérforma vendég furakodott a sokaság közé. – Utat kérek! Sürgős mondanivalóm van! Nehogy bántásatok ezt a kis drága mókusgyereket!

– Hát e ki vagy? – csodálkozott Mackó bácsi.

– Cickány Panni, a vízi cickányok családjából – felelte a jövevény. – Várom van, sok-sok folyosóval, a patakpartba vájva.

Öntudatosan körülnézett. Hirtelen csend támadt.

– No, és mi közöd a Mókus Péter dolgához? – morgott Mackó bácsi. – Az, hogy ez a mókus énmiattam bukfcenezett és velem játszott egész nyáron.

– Micsodaaaa? Még dicsekszel is vele?

– Úgy bizony! Nekí köszönhetem, hogy meggyógyultam. Mert nagyon beteg voltam, és búsan üldögéltem a patakparton, amikor egyszer arra jött Mókus Péter.

“Látod, – mondtam neki szomorúan, - milyen jó a pajtásaimnak, Azok úszkálhatnak a patakban, de én nem, mert a betegség után sokáig nem vízálló a bundám, és ha mégis belemennék, hát elpusztulnék.” “Jaj, a világért bele ne ugorj a vízbe!” – intett Mókus Péter. “Igen ám, de olyan nehéz megállni, és még borzasztóbb itt ülni elhagyottan a parton, amikor velem nem játszik senki, mert mindenkinek unalmas vagyok azzal, hogy ezt se szabad, azt se szabad... És így fog elmúlni felettem az egész napsugaras nyár...”

Hát tudjátok-e, mit csinált erre Mókus Péter? Nem ment el a vörös fenyők erdejébe áfonyát szedni, pedig oda indult, hanem ott maradt és játszott velem egész estig, hogy ne fájjon annyira a szívem a lubickolás után. Azután is eljött, mindennap. Letette a falevél tarisznyáját és mókázott meg bukfcenezett. Akkor mulattam a legjobban, amikor vetette a bukfcenezet! Minden búmat, bánatomat elfelejtettem és a vidámságtól napról napra jobban lettem. Peti meg csak vitte haza mindennap az üres tarisznyáját...

A kis cickány elhallgatott. Hátától csillogó szemmel nézett Petire. Mackó bácsinak úgy a torkára ment valami láthatatlan gombóc, hogy percekig krákolgott tőle. Mókus néni félig sírt, félig nevetett.

– Tudtam! Tudtam, hogy valami tévedés lehet a dologban!

– Nincs itt semmiféle tévedés! – dördült meg újra erőteljesen, de kissé náthásan Mackó bácsi hangja. – Elrendelem, hogy Mókus Péter nevét aranybetűkkel írják be a Kerekérdő nagykönyvébe!

– Nem is kell száműzetésbe mennem? – szólalt meg remegve Peti.

– Nem, fiacskám! -felelte Mackó bácsi.

-Éljen! – tört fel az ujjongás a mókusok torkából. – Mégsem hozott ránk szegyet Mókus Péter! Majd mi adunk neki a mogyorókérszetünkből, hogy ne éhezze, ha felébred télen!

És elkezdték szórni Peti elé a rengeteg összekuporgatott mogyorócskát, úgy, hogy nemsokára a derekáig ért... Csak a hörcsög vágott mos is mérges arcot. – Na és az erdei törvény?... Azzal mi lesz?

Mackó bácsi alig méltatta egy megvető pillantásra, azután a mókusokra mutatott.

– Ez az igazi törvény! Hátat fordított a durcás hörcsögnek és elindult a barlangja felé.

Móricz Zsigmond: A török és a tehene

*Volt egy török, Mehemed,
Sose látott tehenet.
Nem is tudta Mehemed,
Milyenek a tehenek,*

*Egyszer aztán Mehemed
Lát egy csomó tehenet.
Csudálkozik Mehemed,
Ilyenek a tehenek?*

*Én vagyok a Mehemed!
Mi vagyunk a tehenek!
Számlálgatja Mehemed,
Hány félek a tehenek,*

*Meg is számol Mehemed
Három féle tehenet:
Fehéret, feketét, tarkát,
Meg ne fogd a tehén farkát!*

*Nem tudta ezt Mehemed,
S felrúgták a tehenek!*